

Af: Asger Dalmose, praktiserende læge, Åbyhøj - asger.dalmose@dadlnet.dk

TANKER FRA STOLEN:

Det er godt håndværk

Det almenmedicinske håndværk er mange ting. Blandt andet er det vores håndværk at berolige patienter og søge at sænke deres uro-niveau et hak eller to.

Vores almenmedicinske håndværk faldt mig ind, da en ven fortalte om en murer, der satte fliser op hos ham. Min ven havde set på og anerkendende sagt:

”Jeg kan se på én, der er god til et håndværk, i timevis.”

- Sådan var min tidligere makker også, lød svaret.

Vores håndværk er mindre håndgribeligt end murerens, men en del af vores håndværk kan man overvære i ren form i telefonvisitationen i lægevagten. Patienterne, der ringer ind, kan være alt være alt fra paniske, bange, bekymrede til bare undrende. I løbet af samtalen skal man i fællesskab finde en vej videre: indlæggelse, sygebesøg, konsultation eller afslutning telefonisk. Det er den egentlige lægelige ydelse. Men desuden hjælper man ofte patienterne nogle uro-niveauer ned.

I beroligelsen af patienten er selve den lægelige beslutning naturligvis vigtigst, men måden, man snakker med patienten på, er også af ret stor betydning. **Bruger man lidt tid i pauserne mellem opkaldene på at lytte til andres visitationer, kan man overvære godt samtalehåndværk i ædleste aftapning.** Det er ganske inspirerende. Jeg har hørt fine formuleringer som ”Næ. Nej, det er ikke farligt. Det er bare klamt.” og ”Det der har jeg haft med at gøre massevis af gange”. Pæredanske formuleringer, som går rent ind hos patienten og virker beroligende, enten fordi der bruges ord, som patienten er dus med, eller fordi ord-ene understreger lægens store erfaring.

En god samtale mellem en læge og en patient er blandt andet kendetegnet ved, at både patienten og lægen ved afslutningen er tilpasse og afklarede. Ofte kan det ordnes på få minutter, men hvis patienten har panikangst, skal man regne med en lidt længere samtale. For nylig havde lægen ved siden af mig en patient i røret, som tydeligvis havde panikangst og havde ringet 112, hvorefter vedkommende helt relevant blev videresendt til lægevagten. Min kollega klarede i løbet af samtalen at berolige ham/hende fra dette maksimale angstniveau – dødsangst – til at slutte af med at opsummere, at han/hun skulle ringe til egen læge ”engang i løbet af den kommende uge”.

Det er også godt håndværk. //

Debatindlæg inspireret af denne klumme kan sendes til practicus@dsam.dk

